

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Skalska
-----------------	--------------------

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego

z udziałem

Zamawiającego: (...) **spółki akcyjnej w W.**

Odwołującego: (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

przystępujących po stronie zamawiającego:

uczestników wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia:

- **Konsorcjum (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ż.**

- **(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w K.**

na skutek skargi odwołującego

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej

z dnia 9 października 2020 r., sygn. akt KIO 2195/20

w przedmiocie wniosku o cofnięcie skargi

postanawia:

1. umorzyć postępowanie wywołane wniesieniem skargi;
2. zwrócić skarżącej Firmie Budowlanej „(...)” spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. ze Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 49 970 zł (czterdzieści dziewięć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt złotych) tytułem połowy opłaty od skargi.

Monika Skalska

Sygn. akt XXIII Ga 1830/20

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 198a ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t. j. Dz. U. z 2010 r., Nr 113, poz. 759 z późn. zm.) w postępowaniu toczącym się wskutek wniesienia skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o apelacji, jeżeli przepisy Działu VI, Rozdział 3 tej ustawy nie stanowią inaczej.

Na podstawie zaś art. 391 § 2 k.p.c., w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Sąd ten jest związany cofnięciem apelacji i nie może kontrolować tej czynności procesowej. Cofnięcie apelacji nie wymaga zgody (zezwolenia) strony przeciwnej.

Pismem z dnia 17 grudnia 2020 r. (k. 172) skarżąca (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. cofnęła skargę na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 9 października 2020 r., sygn. akt KIO 2195/20.

Wobec powyższego postępowanie wywołane przedmiotową skargą podlegało umorzeniu na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 198a ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Jednocześnie, wobec zgłoszonego przez skarżącego wniosku o zwrot opłaty od skargi należało zwrócić skarżącemu połowę uiszczonych opłat od skargi, na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3a u.k.s.c. Wskazać bowiem należy, iż zwrot całości opłaty od pisma cofniętego możliwy jest wyłącznie wówczas, jeżeli cofnięcie nastąpiło przed wysłaniem odpisu pisma innym stronom. Zgodnie z art. 79 ust. 3 u.k.s.c. podlegającą zwrotowi opłatę na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3a obniża się o kwotę równą opłacie minimalnej (30zł), stąd zwrotowi podlegała kwota 49 970zł.

Zgodnie natomiast z wymogiem przewidzianym w art. 198b ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, skarżący zobligowany jest wnosząc skargę za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, do jednoczesnego przesłania jej odpisu przeciwnikowi skargi.

W konsekwencji, w przypadku cofnięcia skargi, możliwy jest wyłącznie zwrot połowy uiszczonych opłat od pisma cofniętego przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana.

Na marginesie jedynie odnieść należy się do argumentacji skarżącego, w której wskazał na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 2 grudnia 2020 r. w sprawie o sygn. SK 9/17, który uznał, przepis ustalający wysokość opłaty od skargi na orzeczenie Izby (art. 34 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) za niezgodny z Konstytucją. Podkreślić należy, że Trybunał Konstytucyjny we wskazanym przez skarżącego wyroku w sposób wyraźny wskazuje na nieproporcjonalnie wysoką opłatę w stosunku do przedmiotu sporu, a nie, brak podstaw do pobierania opłaty od skargi w ogóle.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy trudno wykazać, aby wysokość opłaty od skargi, do uiszczenia której został wezwany skarżący, należała do rodzaju nieproporcjonalnych, jeśli zwrócimy uwagę na wartość przedmiotu zaskarżenia. W związku z przywołanym powyżej rozstrzygnięciem Trybunału Konstytucyjnego przyjąć należy, że aktualne ustawodawstwo odsyła do przepisu art. 13 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych zgodnie, z którym w sprawach o prawa majątkowe przy wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu zaskarżenia ponad 20 000 złotych pobiera się od pisma opłatę stosunkową wynoszącą 5% tej wartości, nie więcej jednak niż 200 000 złotych. Mając zatem na uwadze powyższe rozważania Sądu Okręgowego należy wskazać, że zgodnie z powyższą normą z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia, którą wskazał skarżący w skardze (ponad 28 000 000 zł) opłata od skargi dotyczącej postępowania o zamówienie publiczne w niniejszej sprawie wyniosłaby 200 000 zł.

Mają na uwadze powyższe Sąd orzekł, jak w sentencji postanowienia.

Monika Skalska